

Sygn. akt XIV C 863/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 07 września 2016 r. w P.

sprawy z powództwa (...) SA z siedzibą w B.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powoda (...) SA z siedzibą w B. kwotę 300.000 (trzysta tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty z ograniczeniem jej odpowiedzialności do prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w P. dla której Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą o nr (...) i prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w P. dla której Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą nr (...) i do wysokości wpisu hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 1.2000.000 (jeden milion dwieście tysięcy) zł, obciążającej nieruchomości o nr (...) i nr (...);
2. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powoda (...) SA z siedzibą w B. kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy) zł tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej oraz kwotę 7.217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO P. Okowicki

Sygn. akt XIV C 863/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lipca 2015 r. powódka (...) S.A. z siedzibą w B. wniosła przeciwko pozwanemu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwana zapłaciła na rzecz powoda kwotę 300.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do wieczystego użytkowania nieruchomości położonych w P., dla których Sąd Rejonowy w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste KW (...), KW (...) i do wysokości wpisu hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 1.200.000 zł obciążającej nieruchomości KW (...) i KW (...) na rzecz powoda oraz poniesione przez powoda koszty postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz uiszczoną opłatę skarbową.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., nabył od Banku wierzytelność wobec B. C., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...).M.C. B. C. z siedzibą w P.. Dnia 19 grudnia 2013 r. Fundusz na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności sprzedał wierzytelność na rzecz powódki. Spłata wierzytelności zabezpieczona została m.in. hipoteką umowną łączną kaucyjną w kwocie 1.200.000, ustanowioną na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Pismem z

dnia 30 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty należności powoda z tytułu obciążenia nieruchomości pozwanej hipoteką umowną łączną kaucyjną w terminie 7 dni. W odpowiedzi na wezwanie pozwana uznała swoją odpowiedzialność za dług. (k. 2-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 września 2015 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powoda. (k. 228)

Pozwana dnia 18 września 2015 r. złożyła sprzeciw i wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powódka nie wykazała, aby ona, jak i jej rzekomy poprzednik (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty skutecznie nabyła wierzycelność przysługującą (...) bankowi (...) S.A. z siedzibą w W. wobec B. C.. Okoliczność ta nie wynika z załączonej do pozwu umowy sprzedaży wierzycelności z dnia 20 września 2013 r. ponadto przedstawiona przez powódkę umowa sprzedaży wierzycelności z dnia 20 września 2013 r. jest umową warunkową. Zgodnie z jej treścią przeniesienie wierzycelności wraz z zabezpieczeniami następuje w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy (warunek zawieszający). Podobnie powódka nie wykazała, aby na podstawie umowy przelewu wierzycelności zawartej w dniu 19 grudnia 2013 r. nabyła wierzycelność objętą niniejszym postępowaniem, bowiem także ta umowa jest warunkową. Powódka nie wykazała również kwoty dochodzonej pozwem, a w szczególności daty wymagalności należności głównej, od której nalicza odsetki. Ponadto pozwana podnosi zarzut przedawnienia roszczeń objętych niniejszym postępowaniem. (k. 232-234)

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 27 lipca 2016 r. powódka wniosła o oddalenie sprzeciwu w całości jako bezpodstawnego i bezzasadnego z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że we wniesionym pozwie powód w sposób wyczerpujący wykazał przejście wierzycelności na swoją rzecz, przedkładając dokumenty prywatne oraz dokumenty urzędowe. Zapłata ceny nabycia została potwierdzona aneksem nr (...) z dnia 17 października 2013 r. Strony potwierdziły, że dzień przeniesienia wierzycelności nastąpił w dniu 26 września 2013 r. i w tym dniu została nabyta przedmiotowa wierzycelność. Powód wskazał, że kwestia skuteczności przelewu wierzycelności została już rozstrzygnięta w postępowaniu wieczystoksięgowym. Ponadto dnia 10 października 2013 r. Bank (...) S.A., a dnia 19 sierpnia 2014 r. (...) wystosowali do pozwanej zawiadomienie o skutecznym przelewie wierzycelności wraz ze wskazaniem nowego wierzyciela. Ponadto wysokość wierzycelności została w wyczerpujący sposób wykazana w dwóch umowach przelewu wierzycelności. Jeśli chodzi o kwestię naliczania odsetek za opóźnienie powód dochodzi jedynie części przysługującej mu należności wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu. Powód wskazał także, iż przedawnienie wierzycelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej. (k. 247-250)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 marca 2005 r. B. C. (...) Firma Handlowa (...).M.C. B. C. z siedzibą w P. zawarła z (...) bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu w rachunku bieżącym nr 270- (...) w kwocie 50.000 zł. Umowa ulegała zmianom na mocy aneksów z dnia 13 marca 2006 r., z dnia 27 marca 2006 r., z dnia 13 marca 2007 r., z dnia 10 grudnia 2007 r., z dnia 13 marca 2008 r., z dnia 27 sierpnia 2008 r. i z dnia 13 marca 2009 r.

Splata powyższej wierzycelności zabezpieczona została m.in. hipoteką umowną łączną kaucyjną w kwocie 1.200.000 zł, ustanowioną na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

Kredytobiorca nie wywiązywał się ze zobowiązania. W związku z tym pismem z dnia 13 stycznia 2010 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w P. wypowiedział umowę kredytu w rachunku bieżącym nr 270- (...) z dnia 14 marca 2005 r. z późniejszymi zmianami na dzień 13 stycznia 2010 r. należności (...) Bank (...) S.A. na dzień wypowiedzenia wynosiły łącznie 1.085.443,98 zł.

/dokumenty k. 138-141, 149-194, umowa kredytu k. 195-197, aneks nr (...) k. 198-199, aneks nr (...) k. 200-202, aneks nr (...) k. 203-207, aneks nr (...) k. 208-210, aneks nr (...) k. 212-214, aneks nr (...) k. 217-219, aneks nr (...) k. 222-225, wypowiedzenie umowy kredytu k. 255/

(...) spółka z o.o. z siedzibą w P. nabyła od B. C. prowadzącej działalność gospodarczą nieruchomości obciążone hipoteką, dla których Sąd Rejonowy w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste KW (...) i KW (...).

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 września 2013 r. w W. wraz z aneksem nr (...), zawartej z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. nabył od Banku wierzytelność wobec B. C., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) M.C. B. C. z siedzibą w P. ul. (...), (...) (...) P., o numerze REGON: (...) w wysokości 1.906.312,57 zł, wynikająca z umowy kredytu w rachunku bieżącym z dnia 14 marca 2005 r. zmienionej aneksami. W związku z tym na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. została wpisana na prawie użytkowania wieczystego nieruchomości dla których Sąd Rejonowy w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste KW (...) i KW (...).

Dnia 19 grudnia 2013 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności dokonał sprzedaży wierzytelności na rzecz (...) S.A. z siedzibą w B.. Przejście wierzytelności z Funduszu na powoda zostało wykazane w dziale IV ksiąg wieczystych nieruchomości stanowiących przedmiot zabezpieczenia.

/umowa przelewu wierzytelności z dnia 20.09.2013 r. wraz z załącznikami i aneksem nr (...) k. 20-77, umowa przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. wraz z załącznikami i aneksem nr (...) k. 78-112, wyciąg z dnia 31.10.2013 r. k. 113-115, oświadczenie (...) o cesji z dnia 10.10.2013 r. k. 133, oświadczenie o cesji z dnia 19.08.2014 r. k. 134, dokumenty k. 138-141, 149-194, treść księgi wieczystej k. 149-194, zawiadomienie Sądu Rejonowego w P. z dnia 22.02.2015 r. k. 138-141 /

Pismem z dnia 30 kwietnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty należności z tytułu obciążenia nieruchomości pozwanej hipoteką umowną łączną kaucyjną w terminie 7 dni, wskazując, iż powód zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem jest m.in. wierzytelność pierwotnie przysługująca (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wobec B. C. (...) Firma Handlowa (...) M.C. z siedzibą w P.. Powód wskazał, iż wraz z przelewem wierzytelności na powoda zostały przeniesione wszelkie zabezpieczenia niespłaconego kredytu, w tym hipoteka umowna łączna kaucyjna do kwoty 1.200.000 zł.

W odpowiedzi na wezwanie, pismem z dnia 8 maja 2015 r., pozwana wskazała, iż odmawia spełnienia żądania, gdyż nabycie przez (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. nieruchomości, dla których Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgi wieczyste nr (...), które są obciążone hipoteką umowną łączną kaucyjną do kwoty 1.200.000 zł, nie czyni pozwanej osobiście odpowiedzialnej za zobowiązania zaciągnięte przez poprzedniego (...). Pozwana wskazała, iż może odpowiadać wyłącznie rzeczowo z nieruchomości.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 września 2015 r. Sąd orzekł, iż pozwana (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. powinna m.in. zapłacić powodowi 300.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2015 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie Sąd zastrzegł pozwanej prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do prawa użytkowania wieczystego nieruchomości położonych w P., dla których Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgi wieczyste (...), na których zostały ustanowione hipoteki łączne kaucyjne do kwoty 1.200.000 zł na rzecz powoda. Od przedmiotowego nakazu pozwana wniosła sprzeciw.

/wezwanie do zapłaty k. 135, pismo z dnia 8.05.2015 r. k. 136-137, nakaz zapłaty z dnia 4.09.2015 r. k.228, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 232-234/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, które stały się podstawą jego ustaleń. Były to dokumenty urzędowe i prywatne, a zostały złożone przez strony w oryginałach i odpisach. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez powołane do tego organy, w przepisanej formie i stanowiły dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (por. art. 244 § 1 kpc). Odpisy tych dokumentów nie były kwestionowane pod względem ich zgodności z oryginałami.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie to dokumenty prywatne, które zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, iż osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Zgodność odpisów dokumentów prywatnych z oryginałami również nie była przez strony podważana. Sąd nie stwierdził w toku postępowania żadnych okoliczności mogących podważać zaufanie do tych dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 92a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t. j. Dz. U. z 2012 poz. 1376 z późn. zm.) bank może zawrzeć z towarzystwem funduszy inwestycyjnych tworzącym fundusz sekurytyzacyjny albo z funduszem sekurytyzacyjnym umowę przelewu wierzytelności.

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 20 września 2013 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zbył wierzytelność przysługującą mu od B. C., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) M.C B. C. z siedzibą w P. na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Następnie, na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19 grudnia 2013 r., Fundusz Sekurytyzacyjny dokonał sprzedaży przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B..

Pozwany zarzucił w niniejszej sprawie, że powód nie wykazał faktu nabycia wierzytelności przez (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. od (...) Bank (...) S.A., a następnie nabycia jej od Funduszu na swoją rzecz. Zdaniem strony pozwanej okoliczność ta nie wynika z załączonych do pozwu dokumentów. Pozwana wskazywała, iż umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 20.09.2013 r. oraz umowa przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. są umowami warunkowymi, a przeniesienie wierzytelności wraz z zabezpieczeniami następuje w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy. Jednocześnie zdaniem pozwanej powódka nie wykazała, by ziszczył się warunek, od którego uzależnione jest przejście wierzytelności, bowiem wysokość ceny została usunięta z treści umowy, co powoduje niemożność weryfikacji jej zapłaty.

W tym miejscu wskazać należy, że nie sposób podważać w niniejszej sprawie skuteczności dokonanych przelewów, skoro została ona potwierdzona w postępowaniu wieczystoksięgowym. Zgodnie z treścią wniosku o dokonanie wpisu zmiany wierzyciela hipotecznego, w stosunku do przedmiotowych nieruchomości, najpierw z (...) Bank (...) S.A. na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., a następnie z Funduszu na powoda, uczestnikami postępowania byli zarówno (...) S.A., jak również (...). Żaden z uczestników postępowania nie negował skuteczności przelewu wierzytelności. Co więcej Sąd Wieczystoksięgowy dokonał tych zmian, stąd nie ma żadnych podstaw, by kwestionować skuteczność czynności będących ich podstawą. W związku z powyższym kwestia, iż powód dokonał usunięcia ceny nabycia wierzytelności nie wpływa na skuteczność dokonanych przelewów. Zatem nie może być kwestionowane, iż ostatecznie doszło do skutecznego dokonania przelewu wierzytelności.

Ponadto skuteczne przejście wierzytelności na powoda znajduje potwierdzenie także w dokumentach przedłożonych w niniejszej sprawie m.in. oświadczeniu (...) Bank (...) S.A. o cesji z dnia 10 października 2013 r. oraz oświadczeniu AgioFunds o cesji z dnia 19 sierpnia 2014 r. Co więcej, zapłata ceny nabycia określonej w umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 20 września 2013 r., została potwierdzona aneksem nr (...) z dnia 17 października 2013 r., a ceny nabycia określonej w umowie sprzedaży wierzytelności z dnia 19 grudnia 2013 r. aneksem z dnia 15 stycznia 2014 r.

Jednocześnie spłata przedmiotowej wierzytelności zabezpieczona została hipoteką umowną łączną kaucyjną w kwocie 1.200.000 na prawie użytkowania wieczystego nieruchomości dla których Sąd Rejonowy w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste KW (...) i KW (...).

Zgodnie z art. 65 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o księgach wieczystych i hipotece wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to czyją stała się własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości.

W przedmiotowej sprawie prawo użytkowania wieczystego przedmiotowych nieruchomości B. C. (...) Firma Handlowa (...).M.C B. C. zbyła na rzecz (...) spółka z o.o. z siedzibą w P.. Zatem pozwany stał się dłużnikiem rzeczowym wobec powoda, co sam potwierdził w piśmie z dnia 8 maja 2015 r., wskazując, iż powód winien kierować egzekucję wobec nieruchomości. Jednocześnie wskazać należy, że egzekucja prowadzona w stosunku do dłużnika rzeczowego może być skierowana wyłącznie do obciążonej hipoteką nieruchomości do wysokości ustanowionego zabezpieczenia hipotecznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1997 r., sygn. I CKU 78/96).

Nie sposób zgodzić się również z zarzutem strony pozwanej, iż powódka nie wykazała kwoty dochodzonej pozwem, a w szczególności daty wymagalności należności głównej, od której nalicza się odsetki. Z ustaleń Sądu wynika, że wysokość wierzytelności została szczegółowo wskazana w dwóch umowach przelewu wierzytelności. Zgodnie z ich treścią (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., a ostatecznie powód, nabył od (...) Banku (...) S.A. wierzytelność wobec B. C., (...) Firma Handlowa (...).M.C. B. C. z siedzibą w W. w wysokości 1.906.312,57 zł, wynikającą z umowy kredytu w rachunku bieżącym nr 270- (...) z dnia 14 marca 2005 r., zmienionej aneksem nr (...) z dnia 17 marca 2006 r., aneksem nr (...) z dnia 13 marca 2007 r., aneksem nr (...) z dnia 10 grudnia 2007 r., aneksem nr (...) z dnia 13 marca 2008 r., aneksem nr (...) z dnia 27 sierpnia 2008 r., aneksem nr (...) z dnia 13 marca 2009 r. i aneksem nr (...) z dnia 14 kwietnia 2009 r. W tym miejscu wskazać należy, że w przedmiotowym postępowaniu powód domagał się jedynie części przysługującej mu należności.

Jeśli chodzi o odsetki, to w myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W związku z tym, Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem powództwa, tj. od dnia wniesienia pozwu, co jak wskazał powód, stanowi decyzję korzystniejszą dla strony pozwanej.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazać należy, że w niniejszej sprawie nie sposób uznać go za zasadny. W niniejszym postępowaniu strona pozwana jest dłużnikiem rzeczowym powoda. Jednocześnie w myśl art. 77 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o księgach wieczystych i hipotece przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

W myśl art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3).

Stroną przegrywającą niniejszą sprawę jest pozwany, a zatem jest on zobowiązany do zwrotu powódce kosztów procesu, w skład których wchodzi uiszczona opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 15.000 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 7.200 zł i wydatek w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

SSO P. Okowicki